

til det ærede Medlem, men Svar til den ærede Formand, da han sagde, at jeg gjorde bedre i ikke at høre, hvad det ærede Medlem sagde. Det ærede Medlem skal ikke kunne beklage sig over, at jeg ikke sidder rolig og hører paa ham, uden at afbryde ham. Det, jeg mente, var kun, at jeg ikke brød mig om hans Afbrydelse. Naar forøvrigt det ærede Medlem mente, at jeg aldeles havde misforstaaet ham, da tror jeg ikke, det er Tilfældet. Derksom en aandsvag Person er i Besiddelse af en saadan Formue — jeg forudsætter, at han har faaet den ved Arv, da han neppe selv har kunnet fortjene den — at han kan betale Koft og Logis, saa kan Ingen negte ham Valgret, naar han ikke ellers er erklæret for gal. Her er altsaa den Forskjel, at den Aandsvage, som har arvet en saadan Formue, at han kan betale for sig, har Valgret, medens den, som betaler for sit Underhold med sit Arbejde, ikke har Valgret.

Formanden: Den anden Landsthingsmand for 5te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Orenbøll: Jeg vil blot ganske kort bemærke, at det er mig klart, at det ærede Medlem endnu slet ikke har forstaaet mig; i alt Fald har han oversprunget det, som var Pointen i min Udtalelse, nemlig, hvorvidt den Paagjældende efter sin hele Stilling kan og bør sættes i Righed med Lyende, med at være i privat Tjenesteforhold. Naar en Mand har to Karle, hvoraf den ene faaer en bestemt Løn etc., men den anden paa Grund af sin Svaglighed kun faaer Kosten og ingen Løn, og kan vises bort eller gaa, naar han vil, saa ere de to Personer i Virkeligheden stillede ens med Hensyn til det private Tjenesteforhold, men den Eine af dem vil efter Lovforslaget faae Valgret, den Anden ikke, og det siger jeg, er en Modsigelse. Hvorfor jeg begjærede Ordet for en kort Bemærkning, var i Grunden for at protestere mod en Ytring, der kom fra den ærede anden Landsthingsmand for 10de Kreds (Sessen). Han sagde, at det var rent galt, at jeg havde sagt, at det foreliggende Forslag gik ud paa en authentisk Fortolkning af Grundloven. Han spjædede samtidig til, at der ikke var Tale om nogen Forandring i Grundloven, men kun om en Forklaring af den. Men jeg gad vide, hvorledes man ved en Lov kan give en Forklaring af en anden Lov, uden at det bliver en authentisk Fortolkning, og gaader den videre, bliver det en Forandring af en til-

ligere Lov, men saa komme vi ind paa det store Spørgsmaal, om Forholdet mellem en simpel Lov og Grundloven, og i saa Henseende kan jeg langt fra gaa med det ærede Medlem. Men at det foreliggende Forslag indskrænker sig til en authentisk Fortolkning, til at sige det Samme, som der staaer i Grundloven, samtidig med at det giver en bestemt Udtydning deraf, det kan ikke negtes. Naar det ærede Medlem mente, at man ved at give Forslaget en indirekte Form, ved at vende det om, kunde høde paa de Mangler, der klæbde ved det, saa forstaaer jeg det ikke. Det forekommer mig, at Forslaget bliver akkurat det Samme, enten man skriver det om paa den Maaade, det ærede Medlem nævnte, eller ei, og naar han til Slutningen antydede, at jeg troede, at se en Fare ved, at en stor Mængde Gaardmandssønner optoges paa Valglisten, skal jeg bemærke, at jeg slet ikke har tænkt paa den Side af Sagen, men ialtsald er jeg enig med det ærede Medlem deri, at jeg betragter og altid har betragtet Gaardmandsklassen, hvortil disse unge Mennesker i Reglen med Liden ville komme til at høre, som det naturlige konservative Element ude paa Landet, saa at jeg vil anse det for en Fordel, jo flere af dem vi faae paa Valglisten. Det er altsaa ikke nogen Hindring for mig; jeg har kun talt mod Lovforslaget, fordi jeg ligefrem betragter det som en Umulighed.

Bloug: Den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Kreds (Sessen) mente, at man burde behandle dette Forslag videre af Høflighed mod det andet Thing. Jeg vil meget nødtigt paa- drage mig Skyld for Uhøflighed, saa meget mere, som jeg maaste har noget Anlæg i den Retning, men jeg tror, at der her er højere Hensyn end Høflighed, der maa komme i Betragtning. Jeg tror ikke, at det forøger den lovgivende Magts Anseelse hos Omverdenen, naar et eller andet Forhold trænger til en stor og betydningsfuld Rette- telse, og man saa skyder disse Rettelser ud Nar for Nar og derimod piller ved Smaaating, som i Virkeligheden kun meget Jaa kunne interessere sig for. Dette er her netop Tilfældet med Valgloven. Allerede i 1867, da den blev vedtaget her i Thinget, var der Tale om nogle Valgkredsse, der vare uheldigt fordelte, og at det vilde være det Rig- tigste at rette dette. Der blev da henvist til den Folketælling, der skulde finde Sted i 1870. Denne fandt Sted, og to eller tre Udkaft til en Omfor- deling af Valgkredsene ere senere blevne forelagte